

maadelig Forsætning, og da desuden Bygningen af den nye Husarkasene ikke vil præjudicere de Bestemmelser, der senere kunne tages om Kasernes forholdene i det Hele, tør jeg anse det for rigtigst endnu engang at fremsætte Lovforslaget. Jeg skal anbefale disse to Lovforslag til Thinget.

Formanden (Krabbe): Exemplarer af de fremsatte Lovforslag ville blive omdelte.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Lønninger for Retsbetjent- og Magistratskembeder.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 5—26.)

Lovforslaget fattes under Forhandling.

Sagen begjærede Ordet.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling vedtoges uden Afstemning.

Høgsbro: Jeg skal tillade mig at foreslaa, at denne Sag henvises til det Udvalg, der allerede er nedsat til at behandle flere Lønningslove.

Uden Forhandling og Afstemning vedtoges dette Forslag af Høgsbro.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Forespørgsel til Justitsministeren af Folketingsmanden for Kjøbenhavns 4de Valgfreds (Charling) angaaende en Forandring i Straffeloven.

(Forespørgslen findes i Tidenden Sp. 416.)

Forespørgeren (Charling): Idet jeg retter den anmeldte Forespørgsel til Justitsministeren, skal jeg begynde med at bringe i Thingets Grindring Hovedbestemmelserne i Straffelovens 18de Kapitel om Vold paa Person og Legemsbestadigelse. Det hænder jo navnlig i den senere Tid ikke saa sjældent, at man læser Meddelelser om Retsjager, vedrørende Angreb paa Personer, som forekomme de almindelige Læsere at være af en mere eller mindre oprørende Natur og i større eller mindre Omfang vække Indignation, og man har ogsaa hyppig set dette faae Udtryk i Pressen, hvor det ofte er blevet fremhævet, at Domstolene formentlig have en Tilbøjelighed til at anvende

altsor milde Straffe, og tillige er det blevet fremhævet, at selve Straffeloven er altsor mild i sine Bestemmelser vedrørende Angreb paa Person og Legemsbestadigelse. Jeg tror nu, at der ligger nogen Misforstaaelse til Grund for den Anse, som man saaledes ser fremkomme. Ser man nemlig paa selve Bestemmelserne i Straffelovens 18de Kapitel om Vold paa Person og Legemsbestadigelse, maa det for de fleste Tilfælde siges, at der her er fastsat Straffe, som i og for sig maa anses for fuldstændig tilstrækkelige overfor de foreliggende Tilfælde. Jeg skal saaledes særlig fremhæve, at Lovens § 204 fastsætter Straf for den, som lemlæster en Anden, berøver ham Synet eller Hørelsen eller tilføjer ham saadan Skade, at Haand, Fod, Nie eller andet Lem af lige Vigtighed bliver ubrugbart, eller at hans Sjæls- eller Legemskræfter iøvrigt blive saaledes svækkede, at han er usikket til at udføre sine Kalds- pligter eller det daglige Livs Sysler. Derfor er der fastsat Straf af Straffearbejde indtil 12 Aar, og det maa saaledes sikkert erkendes, at der her er fastsat en Straf, som tilstøder Domstolene at ramme saadanne Tilfælde med tilstrækkelig Streng- hed. Det, der maatte snarest kunde blive Gjen- stand for Kritik, er det paagjældende Kapitels Minimumbestemmelser. Naar vi saaledes se paa den følgende § 205, som omhandler det Tilfælde, at saadanne Voldsgjerninger ere udføede under særlig formildende Omstændigheder, hedder det der, at Straffen i saa Tilfælde kan nedsættes til Fængsel, dog ikke under 3 Maaneders simpelt Fængsel. Der er saaledes et meget stort Spille- rum mellem Straffens Maximum og dens Mini- mum, og der er saaledes givet en Mulighed for, at der i det enkelte Tilfælde kan blive anvendt en Straf, som forekommer det store Publikum ikke ret at svare til den paagjældende Forbrydelse; men det vil let ses, at forsaavidt dette maatte være Tilfældet, ligger Feilen ialtsid ikke i Straffeloven, men i dens Anvendelse. Noget Eignende gjælder om de andre Bestemmelser i samme Kapitel. Forsaavidt § 203 omhandler det Tilfælde, at Nogen tilføjer en Anden Saar eller Skade paa Helbred, som dog ikke er af saa stor Betydning, som nys nævnt, sættes Straffen til Fængsel eller under skærpene Omstændigheder til Straffearbejde. Der sættes ikke her nogen bestemt Grænse for Straffearbejdet; idet den Grænse, der sættes, kun gjælder de Tilfælde, at det er imod Slægtninge i opstigende Linie eller Ugtefællen, der er øvet Vold. Da er Grænsen sat til Straffearbejde i 4 Aar; altsaa maa det antages, at Straffearbejde i indtil et Par Aar maa kunne anvendes i andre Til- fælde. Men det tilføjes saa: „Er Voldshand- lingen ikke udføet med Overlæg, kan Straffen dog under iøvrigt formildende Omstændigheder nedsættes til Bøder, ikke under 20 Rd.“ — altsaa nu 40 Kr. Dette synes jo ganske vist at være et temmelig lavt Minimum for et saa al-